

ปัญหาเกี่ยวกับการบรรเทาภาระภาษีการรับมรดก ตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558¹

ธัชชา สีนสุภางค์²

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบรรเทาภาระภาษีการรับมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบรรเทาภาระภาษีการรับมรดกทั้งในส่วนที่ปรากฏตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 รวมถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นสาธารณรัฐเกาหลีและสาธารณรัฐฝรั่งเศส ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจว่า การตรากฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีการรับมรดกนั้นมีเจตนารมณ์ที่จะจัดเก็บภาษีจากทรัพย์สินมรดกที่มีมูลค่าสูงเพื่อนำไปพัฒนาประเทศและยกระดับชีวิตของประชาชนที่ยากไร้ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น โดยประสงค์จะมีให้การจัดเก็บภาษีประเภทดังกล่าวกระทบถึงผู้ที่ได้รับมรดกซึ่งมีมูลค่าพอสมควรแก่การดำรงชีพอันแสดงให้เห็นถึงการพยายามจะลดความเหลื่อมล้ำและประสงค์จะให้เกิดการกระจายรายได้แก่สังคม โดยภาษีการรับมรดกถือเป็นภาษีประเภทหนึ่งที่ตั้งอยู่ในภาษีทรัพย์สินซึ่งจะเรียกเก็บจากมูลค่ามรดกที่ทายาทแต่ละคนได้รับ ซึ่งจะมีหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขประการใดย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายของแต่ละประเทศบัญญัติไว้ โดยตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 จะจัดเก็บภาษีจากทายาทเฉพาะจากมูลค่าทรัพย์สินมรดกในส่วนที่เกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทเท่านั้นและยังปรากฏบทบัญญัติว่าด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินมรดกที่ได้รับยกเว้นหรือไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีการรับมรดกไว้อีกหลายประการ ทั้งยังมีได้มีบทบัญญัติว่าด้วยการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน หรือเครดิตภาษีไว้แต่อย่างใดแตกต่างจากกฎหมายภาษีการรับมรดกในสาธารณรัฐเกาหลีและสาธารณรัฐฝรั่งเศส

จากการศึกษาทำให้ทราบว่าบทบัญญัติว่าด้วยการบรรเทาภาระภาษีการรับมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ยังมีความไม่ครอบคลุมและไม่ชัดเจนหลายประการ ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาประเด็นปัญหาเกี่ยวกับเกณฑ์มูลค่าของมรดกขั้นต่ำที่ได้รับจากเจ้ามรดกแต่ละรายนั้นเห็นว่า มาตรา 12 วรรคหนึ่งได้บัญญัติให้มูลค่าของทรัพย์สินมรดกที่จะอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเฉพาะแต่มูลค่ามรดกส่วนที่เกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไทยถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีรายได้

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับการบรรเทาภาระภาษีการรับมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.รติชัย รอดทอง และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปวีศร เลิศธรรมเทวี และอาจารย์ ดร.ปรีดา โชติมานนท์

²นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

น้อยและทรัพย์สินเกินกว่ากึ่งหนึ่งของประเทศอยู่ในความถือครองของกลุ่มประชากรเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น ซึ่งย่อมเป็นที่แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีทรัพย์สินมรดกอยู่ในความครอบครองเกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทย่อมมีจำนวนไม่มากนัก สอดคล้องกับข้อมูลของกรมสรรพากรที่ปรากฏว่า รายได้จากการจัดเก็บภาษีประเภทดังกล่าวนี้มีจำนวนที่ต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับภาษีประเภทอื่น ๆ ทั้งการบัญญัติในลักษณะดังกล่าวก็อาจส่งผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยในทางอ้อมได้เช่นเดียวกัน คือ ผู้มีรายได้น้อยอาจต้องเสียประโยชน์จากการที่ภาครัฐต้องนำงบประมาณไปใช้จ่ายกับการจัดเก็บภาษีประเภทนี้แทนที่จะนำงบประมาณดังกล่าวมาช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยโดยตรง และเมื่อนำจำนวนหนึ่งร้อยล้านบาทมาพิจารณาเปรียบเทียบกับ GDP ที่ได้มีการปรับความแตกต่างของค่าเงินและอำนาจซื้อ โดยพิจารณาค่าครองชีพแต่ละประเทศ (Purchasing Power Parity: PPP) จะเห็นได้ว่า มูลค่าทรัพย์สินมรดกที่ได้รับยกเว้นของประเทศไทยมีจำนวนสูงกว่า GDP (PPP) มากถึง 159 เท่า ในขณะที่ภาษีการรับมรดกของสาธารณรัฐเกาหลีได้ให้สิทธิหักค่าลดหย่อนซึ่งเป็นจำนวนที่สูงกว่า GDP (PPP) เพียง 3.5 เท่าเท่านั้น

ประเด็นปัญหาที่สอง คือ ปัญหาเกี่ยวกับคู่สมรสซึ่งไม่อยู่ในข่ายของบุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งในมาตรา 3 (2) ได้บัญญัติให้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช้บังคับแก่มรดกที่คู่สมรสของเจ้ามรดกได้รับจากเจ้ามรดก ซึ่งกรณีดังกล่าวกฎหมายมิได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าจะต้องเป็นการได้รับมาในลักษณะใด กล่าวคือ กรณีที่คู่สมรสได้รับทรัพย์สินมรดกมาจากเจ้ามรดกซึ่งจะมีผลทำให้ทรัพย์สินมรดกดังกล่าวไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีนั้นจะหมายความว่าเฉพาะแต่การได้รับมาในฐานะทายาทโดยธรรมเท่านั้นหรือรวมถึงการได้รับมาในฐานะผู้รับพินัยกรรมด้วย อย่างไรก็ดี หากตีความให้รวมถึงการได้รับมาทางพินัยกรรมก็อาจก่อให้เกิดช่องทางการหลีกเลี่ยงภาษีได้โดยใช้วิธีการยกทรัพย์สินมรดกทั้งหมดให้กับคู่สมรสเพื่อที่จะทำให้ทรัพย์สินมรดกไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษี ซึ่งกรณีดังกล่าวย่อมถือได้ว่าเป็นกรณีที่ถ้อยคำในกฎหมายมีความไม่ชัดเจนและเป็นการขัดต่อหลักความแน่นอน นอกจากนี้ ในเรื่องการตกทอดแห่งทรัพย์สินมรดกนั้น มาตรา 1625 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติให้มีการแบ่งสินสมรสซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ในทางกฎหมายถือว่าเป็นสิ่งที่ทำมาหาได้ร่วมกันออกไปก่อนแล้ว ดังนั้น หากจะบัญญัติให้ทรัพย์สินมรดกในส่วนที่คู่สมรสได้รับมานั้นไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีโดยไม่ได้รับบัญญัติเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์อื่นใดไว้ก็อาจเป็นการให้สิทธิประโยชน์แก่คู่สมรสเกินสมควร แตกต่างจากกฎหมายภาษีการรับมรดกของสาธารณรัฐเกาหลีซึ่งประเทศดังกล่าวมิได้ยกเว้นภาษีให้กับมรดกที่คู่สมรสได้รับแต่ได้ให้สิทธิในการหักค่าลดหย่อนแก่บุคคลดังกล่าวเป็นพิเศษ ในขณะที่สาธารณรัฐฝรั่งเศสจะยกเว้นภาษีให้แก่คู่สมรสของเจ้ามรดกแต่จะเป็นการยกเว้นแบบมีเงื่อนไข แตกต่างจากมาตรา 3 (2) ที่เป็นการยกเว้นให้ทุกกรณีโดยปราศจากเงื่อนไขใด ๆ

ประเด็นปัญหาที่สาม คือ ปัญหาเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีให้กับบุคคลซึ่งเจ้ามรดกแสดงเจตนาหรือเห็นได้ว่ามีความประสงค์ให้เจ้ามรดกนั้นเพื่อประโยชน์ในกิจการศาสนา กิจการสถานศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์ ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดจากถ้อยคำในมาตรา 13 วรรคหนึ่ง (1) คือ เมื่อพิจารณาถ้อยคำใน

มาตราดังกล่าวย่อมเกิดปัญหาว่าการแสดงเจตนาของเจ้ามรดกนั้นมีขอบเขตเพียงใด กล่าวคือ จะต้องทำเป็นหนังสือ พินัยกรรมหรือเพียงแต่เป็นถ้อยคำที่ให้ไว้ก่อนเสียชีวิตก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้ผู้รับมรดกได้รับยกเว้นภาษี อย่างไรก็ดี หากจะให้รวมถึงการแสดงเจตนาเป็นวาจาด้วยย่อมก่อให้เกิดความเสียหายแก่ภาครัฐเนื่องจากการแสดงเจตนาในลักษณะดังกล่าวย่อมไม่มีหลักฐานกล่าวอ้างซึ่งเป็นการยากแก่การตรวจสอบและอาจเป็นช่องทางในการหลีกเลี่ยงภาษีได้ นอกจากนี้ ในข้อ 2 แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2560 ได้กำหนดให้บุคคลที่จะได้รับยกเว้นภาษีหมายความว่าเฉพาะแต่ผู้ที่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายในพระองค์และบุคคลซึ่งได้รับเงินปีเท่านั้น ดังนั้น ทรัพย์มรดกกรณีอื่น ๆ แม้เจ้ามรดกมีเจตนาให้เจ้ามรดกนั้นเพื่อกิจการสาธารณะเช่นเดียวกันก็ไม่ทำให้ผู้ได้รับมรดกได้รับยกเว้นภาษีแต่อย่างใด ซึ่งทำให้นอกจากผู้เสียภาษีจะมีได้รับประโยชน์ใด ๆ เนื่องจากต้องนำทรัพย์มรดกนั้นไปใช้ประโยชน์ในกิจการสาธารณะ บุคคลดังกล่าวยังจะต้องเสียภาษีให้แก่ภาครัฐอีกด้วย ซึ่งถือเป็นการเลือกปฏิบัติและก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในระหว่างผู้เสียภาษี

ประเด็นปัญหาที่สี่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และเครดิตภาษี กล่าวคือ ในมาตรา 12 วรรคสองอันเป็นบทบัญญัติว่าด้วยความหมายของมูลค่ามรดกจะเห็นได้ว่า บทบัญญัติดังกล่าวมิได้กล่าวถึงการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน หรือการเครดิตภาษีไว้แต่อย่างใด โดยกำหนดไว้แต่เพียงให้นำหนี้สินอันตกทอดมาจากการรับมรดกมาหักออกจากมูลค่าทรัพย์สินได้เท่านั้น ซึ่งเมื่อนำมาพิจารณาเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติอากรมฤคและการรับมฤค พ.ศ. 2476 ซึ่งได้ถูกยกเลิกไปแล้วจะเห็นได้ว่า นอกจากจะบัญญัติให้สามารถนำหนี้สินมาหักออกจากมูลค่ามรดกได้แล้ว ยังสามารถหักค่าใช้จ่ายเนื่องด้วยศพและค่าใช้จ่ายในการจัดการมรดกตามสมควรได้อีกด้วย นอกจากนี้ ในกรณีที่ผู้รับมรดกทอดที่หนึ่งถึงแก่ความตายภายในระยะเวลา 5 ปี ผู้รับมรดกทอดที่สองสามารถนำภาษีที่เสียไปแล้วมาเป็นหักเป็นส่วนลดได้อีกประการหนึ่ง สำหรับกฎหมายภาษีการรับมรดกของสาธารณรัฐเกาหลีนั้นได้บัญญัติให้ผู้เสียภาษีที่เป็นผู้สูงอายุ ผู้พิการ หรือผู้หย่อนความสามารถได้รับสิทธิในการหักค่าลดหย่อนเป็นพิเศษแตกต่างจากกรณีอื่น ๆ ทั้งในกรณีที่ผู้รับมรดกทอดที่หนึ่งถึงแก่ความตายภายในระยะเวลา 10 ปี ผู้รับมรดกทอดที่สองก็ย่อมสามารถนำจำนวนภาษีที่เสียไปแล้วมาเป็นเครดิตภาษีได้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ในส่วนของสาธารณรัฐฝรั่งเศสก็ได้มีบทบัญญัติให้สิทธิผู้เสียภาษีในการหักค่าลดหย่อนได้เช่นเดียวกัน เช่น ผู้พิการคู่สมรส บุพการี บุตร หรือพี่น้องของเจ้ามรดก ซึ่งเมื่อการจัดเก็บภาษีการรับมรดกมีลักษณะเป็นการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อน ดังนั้นการที่พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 มิได้มีบทบัญญัติว่าด้วยการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และเครดิตภาษี ก็ย่อมก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีได้

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาเกี่ยวกับการบรรเทาภาระภาษีการรับมรดกตามพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับเกณฑ์มูลค่าของมรดกขั้นต่ำที่ได้รับจากเจ้ามรดกแต่ละราย ผู้ศึกษาเห็นว่า เกณฑ์มูลค่ามรดกตามมาตรา 12 วรรคหนึ่งในปัจจุบันถือได้ว่าเป็นจำนวนที่สูงเกินไปเมื่อเปรียบเทียบกับ GDP (PPP) และรายได้โดยเฉลี่ยรวมถึงการถือครองทรัพย์สินของประชาชนในประเทศไทย จึงเห็นควรแก้ไขมาตรา 12 วรรคหนึ่ง ดังนี้

“มาตรา 12 ผู้ได้รับมรดกจากเจ้ามรดกแต่ละราย ไม่ว่าจะได้รับมาในคราวเดียวหรือหลายคราว ถ้ามรดกที่ได้รับมาจากเจ้ามรดกแต่ละรายรวมกันมีมูลค่าเกินห้าสิบล้านบาท ต้องเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เกินห้าสิบล้านบาท

มูลค่ามรดกตามวรรคหนึ่ง หมายถึงมูลค่าของทรัพย์สินทั้งสิ้นที่ได้รับเป็นมรดกหักด้วยภาระหนี้สินอันตกทอดมาจากการรับมรดกนั้น

ให้มีการพิจารณาทบทวนมูลค่ามรดกตามวรรคหนึ่งทุกห้าปี โดยนำอัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคที่กระทรวงพาณิชย์คำนวณเพื่อใช้ในราชการในรอบระยะเวลานั้นมาประกอบการพิจารณา ด้วยการกำหนดมูลค่ามรดกขึ้นใหม่ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีและมิได้ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อย อันเป็นการสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการจัดเก็บภาษีการรับมรดก

2. ปัญหาเกี่ยวกับคู่สมรสซึ่งไม่อยู่ในข่ายของบุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษี ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ยกเลิกมาตรา 3 (2) แห่งพระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2558 เนื่องจากการบัญญัติให้มรดกที่คู่สมรสของเจ้ามรดกได้รับจากเจ้ามรดกไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีย่อมก่อให้เกิดความไม่เสมอภาคและไม่เป็นธรรมแก่ทายาทอื่น ๆ

2.2 เพิ่มเติมบทบัญญัติที่ให้สิทธิในการหักค่าลดหย่อนแก่คู่สมรสที่ได้รับทรัพย์สินมรดกจากเจ้ามรดกมาในฐานะทายาทโดยธรรม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่สมรสเนื่องจากทรัพย์สินมรดกดังกล่าวอาจมีส่วนที่เกิดจากการทำมาหาได้ร่วมกันกับเจ้ามรดกรวมอยู่ด้วย โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติดังนี้

“มาตรา 12/1 มูลค่าทรัพย์สินมรดก เมื่อได้หักภาระหนี้สินอันตกทอดมาจากการรับมรดกนั้นตามมาตรา 12 วรรคสองแล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ให้คู่สมรสของเจ้ามรดกซึ่งได้รับมรดกมาในฐานะทายาทโดยธรรมมีสิทธิหักค่าลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง”

3. ปัญหาเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีให้กับบุคคลซึ่งเจ้ามรดกให้ใช้มรดกนั้นเพื่อประโยชน์ในกิจการศาสนา กิจการสถานศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์ ซึ่งมีความไม่เป็นธรรมและถ้อยคำของกฎหมายยังไม่มีความชัดเจนนั้น ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ยกเลิกความในข้อ 2 แห่งกฎกระทรวงกำหนดประเภทหรือรายชื่อของบุคคลที่ได้รับยกเว้นภาษีการรับมรดก พ.ศ. 2560 เพื่อให้มาตรา 13 วรรคหนึ่ง (1) มีผลเป็นการยกเว้นภาษีให้กับทรัพย์สินทุกประเภทที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการศาสนา สถานศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์ มิใช่จำกัดไว้เฉพาะแต่เงินค่าใช้จ่ายในพระองค์หรือเงินปีเท่านั้น

3.2 แก้ไขมาตรา 13 วรรคหนึ่ง (1) ซึ่งจากเดิมมิได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่าการแสดงเจตนาของเจ้ามรดกจะต้องกระทำในลักษณะใด โดยแก้ไขเป็น “มาตรา 13 บทบัญญัติในมาตรา 12 ไม่ใช่บังคับแก่บุคคลผู้ได้รับมรดกที่เจ้ามรดกได้ทำพินัยกรรมโดยมีข้อกำหนดให้เจ้ามรดกนั้นเพื่อประโยชน์ในกิจการศาสนา กิจการศึกษา หรือกิจการสาธารณประโยชน์”

4. ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และเครดิตภาษี ผู้ศึกษาขอเสนอแนะดังนี้

4.1 แก้ไขมาตรา 12 วรรคสอง ซึ่งแต่เดิมมิได้กล่าวถึงการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และการเครดิตภาษีไว้แต่อย่างใด อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีเนื่องจากการจัดเก็บภาษีการรับมรดกต้องด้วยลักษณะของความเป็นภาษีซ้อน โดยแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้ “มูลค่ามรดกตามวรรคหนึ่ง หมายถึง มูลค่าของทรัพย์สินทั้งสิ้นที่ได้รับเป็นมรดกเมื่อได้หักด้วยภาระหนี้สินอันตกทอดมาจากการรับมรดกและหักด้วยรายการตามมาตรา 12/1 ถึงมาตรา 12/3 แล้ว”

4.2 เพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และเครดิตภาษี ดังนี้

“มาตรา 12/1 มูลค่ามรดกตามมาตรา 12 ผู้รับมรดกมีสิทธิหักค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้ได้

(1) ค่าใช้จ่ายเนื่องด้วยศพ

(2) ค่าใช้จ่ายในการจัดการทรัพย์สินมรดกตามความจำเป็นและสมควร

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง”

“มาตรา 12/2 มูลค่าทรัพย์สินมรดก เมื่อได้หักภาระหนี้สินอันตกทอดมาจากการรับมรดกนั้นตามมาตรา 12 วรรคสองและค่าใช้จ่ายตามมาตรา 12/1 แล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ให้บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิหักค่าลดหย่อนได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(1) คู่สมรสของเจ้ามรดกซึ่งได้รับมรดกมาในฐานะทายาทโดยธรรม

(2) ผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546

(3) คนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

(4) คนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถตามคำสั่งศาล”

“มาตรา 12/3 ในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้รับมรดกสามารถนำภาษีที่ได้เสียไปมาหักออกจากภาษีที่ต้องเสียได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(1) ผู้รับมรดกเคยเสียภาษีการรับมรดกมาแล้วในต่างประเทศเนื่องจากที่ตั้งของทรัพย์สินมรดก

(2) ผู้รับมรดกทอดทิ้งหนึ่งถึงแก่ความตายภายในระยะเวลา 5 ปี”

ทั้งนี้ เมื่อการจัดเก็บภาษีการรับมรดกมีลักษณะเป็นการจัดเก็บภาษีซ้อน ดังนั้น การบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้รับมรดกโดยการตราบทบัญญัติว่าด้วยการหักค่าใช้จ่าย ค่าลดหย่อน และการเครดิตภาษี ดังที่ได้กล่าวไปข้างต้นย่อมทำให้ผู้เสียภาษีได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมสรรพากร. ภาษีการรับมรดก [Online]. Available URL: <https://www.rd.go.th/27614.html>, 2565 (กุมภาพันธ์, 20).

ระบบข้อมูลการใช้จ่ายภาครัฐ. ผลการจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพากร [Online]. Available URL: <https://govspending.data.go.th/dashboard/5>, 2565 (กุมภาพันธ์, 21).

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2560
 ทั่วประเทศ [Online]. Available URL: http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/ด้านสังคม/สาขารายได้/เศรษฐกิจสังคมครัวเรือน/60/Whole/Full_report.pdf, 2565 (กุมภาพันธ์, 22).

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ความยากจนและเหลื่อมล้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2563 [Online]. Available URL: https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=11972, 2565 (กุมภาพันธ์, 21).